

Thinget. Hvad § 57 angaaer, som gaaer ud paa, at, naar der er en Vacance blandt Raadmændene, saa kan i fornødent Fald en af Byens Repræsentanter midlertidigen overdrages Udførelsen af Raadmands Forretningerne, da troer jeg, at denne Bestemmelse vanskeligt kan undværes, navnlig i de smaa Byer, som vare beregnede paa kun at have to Raadmænd. Hvad § 59 angaaer, saa har Forholdet med Ligningen af de kommunale Afgifter hidtil været det, at den i Provindskjøbstæderne, som her er Tale om, enten kunde foretages i Communalbestyrelsen, d. v. s. vedkommende Dyrighed eller Magistraten med Repræsentanterne, eller ogsaa ved en særegen Ligningscommissiøn, som vælges af Borgerne (Anordn. 24de Octbr. 1837 § 21).

Saa længe man ikke kan benytte det nye til Indkomstkatten knyttede System, som er foreslaaet i Udkastet, saa har jeg troet, at den simpleste Maade at ordne Forholdene paa, og Noget, som vilde svare til Ønsterne i forskellige Kjøbstæder, hvor man vel tidligere har holdt paa en særegen Ligningscommissiøn, men nu maaskee mere begynder at føle Ulemperne derved, vilde være, at Ligningen skete af et Udvalg af 5 Medlemmer, 2 valgte af Byraadet og 3 af Repræsentanterne. Ved § 60 har jeg den Bemærkning, at den Appel, som tidligere efter Anordningen af 24de October 1837, § 22, kunde ske lige til Cancelliet med Hensyn til Paaankning af Ligninger, er nu efter Udkastet indskrænket til nu alene at kunne ske til Stiftsraadet. I § 61 indtræder en vis Underordnelse, som jeg har troet, at Provindskjøbstæderne med Hensyn til den virkelig ikke meget store Betydning, som en stor Deel af dem har, ikke kunde undværes, nemlig, at, hvor de vilde optage Laan, og hvor de vilde afhænde faste Eiendomme, skulde de have Stiftsraadets Billigelse, hvilket jeg troer at kunne forsvare, fordi Sagens Afgjørelse saaledes dog ikke gaaer ud fra en communal Styrelse, eftersom Stiftsraadene for en stor Deel vælges af Kjøbstæderne selv. I alle de andre og mange Tilfælde, som nu opregnes i Communalloven af 24de October 1837 § 25, og hvor Communens Beslutning er bunden ved Approbation, endog i de fleste Tilfælde af

Cancelliet, vil den for Fremtiden blive overladt til de kommunale Autoritetens egen Afgjørelse.

I § 63 er der optagen en Bestemmelse om Raadstuesamlinger. Der har vist efterhaanden dannet sig den Ansæelse her i Landet, at Raadstuesamlingernes Forhandlinger ere vanskelige at lede og at bringe til et saadant Resultat, som der virkelig var Grund til at lægge stor Vægt paa. Naturligvis er denne Vanskelighed meest tilstede, jo talrigere Forsamlingerne ere, og da nu Antallet af de kommunale Vælgere efter dette Lovudkast meget betydeligt vil forøges, saa troer jeg, at man maa give Afkald paa Raadstuesamlingerne i de større Byer, hvor der er en noget talrigere Repræsentation ved Siden af Byraaderne. Derimod holder jeg for, at Raadstuesamlinger ikke godt kunne undværes i de mindre Byer. Jeg finder ogsaa herfor nogen Støtte i engelske Forhold. Jeg nævner dette, fordi en Erkendelse, som kommer fra et tilsvarende Forhold i et fremmed Land, dog virkelig har en ikke ringe Betydning. Saaledes finder man i den sidste engelske Sundhedsact, at netop i Districter under 2000 Indvaanere vil i flere Tilfælde udfordres et offentligt Møde af alle Skatteydere, for at give deres Mening tilkjende angaaende den Gjenstand, hvormed der er Spørgsmaal. Jeg har saaledes troet, at man i de smaa Kjøbstæder maatte opretholde Raadstuesamlingerne som en Vællighed for Borgerne til at udtale deres Ansæelser om et eller andet Anliggende. Navnlig er Slutningen af Paragraphen taget i Analogie med Forordningen af 24de October 1837 § 25, som gaaer ud fra, at Raadstuesamlinger kunne foreskrives som Dplysning for Cancelliet; saaledes er her meent, at de kunde afholdes til Dplysning for Stiftsraadet, førend det skal tage Beslutning angaaende den paagældende Communes Anliggender. Men skulde man bibeholde Raadstuesamlingerne, saa vil jeg ikke nægte, at det kunde være hensigtsmæssigt at give nogle nærmere Bestemmelser om, paa hvilken Maade dermed skal gaaes frem, og det er det, som er forsøgt i de følgende Paragrapher. En saadan Fremgangsmaade, som er foreslaaet i Slutningen af §